

rääkima, kust ta selle lusika käte saanud, ja see rääkis: Pool aastat teed tuli seie üks wanalane wõbras rouge-armiline naene ja palus wååga neli lusikat õra osta; tema mees pidi baige olema ja wôla-usujad ãhwardanud tema mara außioni peale panna, ja siis oleks karta, et ei tule pooltki hindata käte. Naese nime ja fohta ful ei teadnud, aga ta oli julge selle peale, et ta tunneb teda märsi õra, kui see jälle tema filmade ete peaks juhruma. Juhhan oötsis kohe fölik neli lusikat perenaese käest õra ja palus oma peremehe koju tagasi põörata ja luba anda Raigu kohtumehe jure minna. Selle käte viis tema need lusikad ja rääkis: „Ega se rouge-armiline wanalane naene ei wõi ükski muu olla, kui Kai ema, kes ju kord tuhthoones olnud. Saab see selges, ju siis Leena on ilma sùuta!“ — Kohtumees wõttis lusikad oma käte ja lubas osj: tagapárida.

Karval wanamoor salgas kõwaste, salgas kaa, kui teda sai trahteri perenaerega suud suud vastu pandud, ja see tunnistanud, et ta tema käest oli lusikad ostnud. Kai ema sai siiski jala pealt

wanggi pandud ja kohtumees läks ise Kiwi-mäele, kus Kai nüud teenis ja ei teadnud veel mis ema käest tagapáriti. Kui kohtumees Kai vastu rääkis: „Waata, siin see teie warga wara on. Sina pead kaa minuga tulema ja saama wanggi pandud. Tuba ema tunnistati, ja nüud peate mõlemad tuhthoonesse saama!“ — siis kahivatas Kai õra, lükkas fölik sùu ema peale, tunnistas fölik üles, mis ta tradiš, ja palus wååga, et teda ei saaks finni pandud

Nõnda ilmus, et waene Leena oli ilma sùuta. Kohtumees kirjutas Juhanile, kuid lugu oli, ja Nådala-lehes kuulutati kaa, et Leena ilma sùuta saanud finni peetud. Aga Kai sai oma emaga neljaks aastaks tuhthoonesse.

Seda rõõmu, mis nüüd Juhanil! Kohe palus tema ennast mõneks pââwaks lahti, palkas teise oma asemele ja ruttas Raigule. Kohtumehe käest sai tema, ennegu Nådala-leht sai trükitud, tunnistus-kirja, et Leena on ilma sùuta ja jala pealt läks ta seeki Triinule oma rõõmu kuulutama. Uus rõõm oli mõlematel